

Az idő

*Ettől — eddig... Ideje már kivetni
a fejemből — az órákat követni.*

*Hátat fordítva minden történéshöz,
jós akszakál prófétákra se nézek.*

*Folyvást jelenben élek, folyamatban;
nincs is idő — vagy rajtakaphatatlan.*

*Az óramű csak álcázott pokolgép;
elém tolják — de nincs, miből okulnék.*

* * *

*Egy gyermek léggömbjét és engem is — darázs szúrta meg.
Én mindjárt megdagadtam — az tüstént leeresztett.
Ilyen csöpp különbségre legyintsek csak talán?
De hát: élnem e nyáron nem is volt ellenemre...*

*Morzsolgatja az ég eső-rózsafüzérét,
és a tarló, amely zsolozsmáit beissza,
mutatja már: bizony, napjaink rövidülnek!
De — esküdjek magamnak arra, hogy nem halok meg?*

RÓZSA ENDRE fordításai

NIKOLAJ KANCSEV 1937-ben született a Pleven megyei Bjala vodában. Egyetemi tanulmányait a szófiaí egyetem bölcsészkarán végezte. A népnyelvből sokat merítő, hagyományos nyelvi elemeket felhasználó újszerű írásmódja a mai bolgár líra egyik legizgalmasabb egyéniségévé teszi. Kötetel: *Jelenlét* (1965), *Harkályok* (1966), *Hangyasereg* (1968), *Mint a mustármag* (1968), *Csodák* (1973).